

BOEKEN

TEKST ROB HEINSBROEK

COMPLIANCE A-Z

Oorspronkelijk geschreven voor compliance-officers om de ingewikkelde financiële wereld te begrijpen, maar eigenlijk uitermate geschikt voor eenieder die werkzaam is in - of belangstelling heeft voor - de financiële wereld. Vijftienhonderd termen met een korte omschrijving (alles in het Engels, maar dat mag geen probleem zijn). De leukste staat op pagina 216: *Smurfing*: het opknippen van een financiële transactie in kleinere gedeelten om onder de grens te komen waar het aan de toezichthouder gemeld moet worden. En een *Smurf*? Een persoon die ingehuurd wordt om deze transacties te verrichten. Mag ik op persoonlijke titel voorstellen deze persoon geen boete of gevangenisstraf op te leggen, maar pek-en-veren met een pot blauwe verf graag.

Henri Ruijgrok, Compliance A-Z, NIBE-SVV 2010, ISBN 97 890 5516 283 3

ZZP 2011

Elk jaar een update, en elk jaar even handig; het handboek voor zelfstandigen door Tijs van den Boomen. De 2011-editie is aangevuld met informatie over bijvoorbeeld LinkedIn en Twitter en meer van dit soort moderne essentialia. In totaal meer dan driehonderd pagina's keurig gerubriceerde tips voor de zelfstandige professional.

Tijs van den Boomen, ZZP 2011 - handboek voor zelfstandigen, Uitgeverij Nieuwezijds 2011, ISBN 978 90 5712 309 2

OUT OF PRINT

TEKST BERT BAKKER

Zijn Japanners mensen?

'Er zijn zoveel verschillen, en de afstand tussen ons en anderen kan zo groot zijn dat de auteur zich terecht afvraagt: zijn de Japanners mensen?'

Een zin uit de flaptekst van het boek 'Gemaskerde Menschen'. Zestig jaar geleden probeerde ene Ernest O. Hauser daarin de Japanse mens te doorgronden. Alleen al die oprechte verwondering, die nu, twee generaties later, onmogelijk meer zo verwoerd had kunnen worden, roept bij mij sympathie en nieuws-

JOEP!

"Waarom lach je nou?" vraagt schrijver Philip de Witt Wijnen aan Joep van den Nieuwenhuyzen als ze elkaar in 2003 voor het eerst ontmoeten op één van Joeps golfresorts op Curaçao. Joep had immers altijd een grimas op zijn gezicht en heeft gedurende zijn roemruchte carrière ook dankbaar gebruikgemaakt van zijn natuurlijke charme en bravoure. NRC-redacteur De Witt Wijnen beschrijft deze zakelijke carrière van de man waar lastig een etiket op te plakken is: zakenman, ondernemer, 'bedrijvendokter', oplichter, private equity investeerder *avant la lettre*. Gaandeweg het boek verschuift de aandacht van zijn ondernemersactiviteiten naar zijn hoofdrollen in diverse juridische procedures die tot aan de dag van vandaag voortduren. En waar Van den Nieuwenhuyzen bekend stond om zijn financiële gegoochel, ontbreekt ook de accountant niet. Zie hoofdstuk 12 over de jaarrekening 1992 van Begemann. Alles goed en vlot leesbaar uit de doeken gedaan door De Witt Wijnen.

Philip de Witt Wijnen, Joep! - Van held tot hoofdverdachte, Prometheus / NRC Boeken 2009, ISBN 978 90 446 1199 1

DE FINANCIËLE CANON VAN NEDERLAND

Uitgedeeld bij de gezamenlijke nieuwjaarsreceptie van NIVRA en NOVAA op 11 januari 2011, biedt dit boekje in deel 1 een beknopt overzicht van de belangrijkste financiële en economische gebeurtenissen uit de Nederlandse geschiedenis. Beginnend bij de Batavieren, de Romeinse eenheidsmunt en infrastructurele ontwikkeling, de Vikingen, de Gouden Eeuw tot aan de recente (of is het huidige) kredietcrisis. In deel 2 bekijkt Van Winden enkele thema's die door de eeuwen heen hebben geholpen om Nederland economisch te vormen tot wat het nu is. Maar bij het onderwerp 'onderwijs' toont hij zich bezorgd. Hier dienen drastische maatregelen te worden genomen om de aansluiting met andere kennislonden niet te verliezen. Zijn oplossing? ABN Amro nu verkopen en alle miljarden in het onderwijs stoppen. Verder toont Van Winden zich in deel 3 een euroscepticus en pleit hij in deel 4 voor een conservatief beleggingsbeleid en blijf toch vooral weg van de populaire *emerging markets*. Een prettig leesbaar boekje met aan duidelijke meningen geen gebrek.

Martien van Winden, De financiële canon van Nederland - Lessen uit het verleden zijn een garantie voor de toekomst, Uitgeverij Balans 2010, ISBN 978 94 600 3288 2

gierigheid op. Het gaat het inlevingsvermogen van een westerling werkelijk te boven hoe volslagen anders Japanners het leven indertijd ondergingen. Allerlei behoeften en aanvechtingen waarvan wij denken dat ze universeel-menselijk zijn, schijnen Japanners niet te kennen. Afgaan op de - van drama doortrokken - beschrijvingen van gebruiken en gewoontes, voelt een Japanner bijvoorbeeld niet die behoefte aan dagelijks comfort die wij vanzelfsprekend vinden: stoelen, of in bed een zacht hoofdkussen. Praten over wat hem persoonlijk bezighoudt, doet een Japanner niet (het masker gaat nooit af). Maar ook: nieuwe oplossingen zoeken voor problemen (innoveren); de wens persoonlijke rijkdom te vergaren (kunst uitgezonderd), de impuls om pijn te vermijden (zoals bij het traditionele bad van vijftig graden), verliefdheid willen uiten, op de mond zoenen (streng verboden), angst voor de dood (andere waarden - eer! - zijn vaak belangrijker). Dat alles is de Japanner vreemd. Wat het boek vooral doet is je laten beseffen dat wij veel te makkelijk veronderstellen dat ieder mens ten diepste hetzelfde denkt en wenst. In veel gangbare

opinies zit dat idee: in elke Afghaan huist een humanist, in elke Chinees een liberaal denkende Europeaan. En het Tahrirplein in Caïro is in feite de Parijse Bastille tweeënkwart eeuw na dato. Rond 1950 werd Hausers boek uit het Engels vertaald door W.H.C. Boellaard en op de markt gebracht door Ad. M.C. Stok - Zuid-Hollandsche Uitgevers Maatschappij, Den Haag. Een compilatie van artikelen die eerder in The Saturday Evening Post, Life en The New York Times stonden. Japan moest toen dus nog beginnen aan die opmars als economisch machtsblok die pas in 1989 zou stranden in een enorme beurscrach. Grote vraag is: bestaat Hausers Japan nog? Van de buitenkant gezien niet. Japanners zitten nu ook op stoelen. Maar teksten die ik op het internet vond, suggereren dat drijfveren van Japanners ook nu nog extreem afwijken van die van Westerlingen. Dat zet aan tot denken. Hadden accountants indertijd misschien de vraag moeten durven stellen: 'Zijn *investment bankers* mensen?'